

DRAVSKA POŠTA

Neodvisno glasilo vseh poštних nameščencev Dravske banovine

Štev. 1.

V Ljubljani, dne 15. januarja 1935.

Leto I.

Uvodna beseda

Za novo leto se pojavlja med poštarji Dravske banovine strokovni list, ki jim je potreben v vsakem pogledu. Saj nimamo že toliko časa pri rokah organa, ki bi mu lahko zaupali prav vse domače zadeve. Imamo sicer dve čisto lepo urejevani osrednji glasili obeh organizacij državnih poštних uslužbencev, imamo še druga strokovna in gospodarska glasila za našo stroko, ali našim razmeram ne more docela ustrezati nobeno. In »Dravska pošta« se pojavlja zato, da zamaši vrzel, ki je nastala, odkar so pri nas doma izginili strokovni listi.

Novo glasilo se je ustanovilo s precej drugačnim namenom, kakor vsa dosedanja. Dočim smo bili vajeni, da so strokovni listi v preteklosti zastopali večidel samo posamezne kategorije poštarske rodbine, smo mi zamislili »Dravsko pošto« kot predstavnico prav vseh vrst poštних nameščencev. Posebej poudarjamo, da so odprti njeni predali vsemu uradništvu, pogodbenim poštarjem, vsem zvančnikom, služiteljem in drugim uslužbencem poštne stroke. Tako širokega obeležja ni imelo še nobeno glasilo med slovenskimi poštarji.

Snovatelji so čutili potrebo, da ustvarijo za vse naše ljudi, neglede na to, kje je kdo organiziran ali pa sploh ni in neglede na njegovo šolsko izobrazbo, vsaj eno skupno torišče, kjer smo si lahko vsi dobri prijatelji in kjer lahko tekmujejo vsi v tem, kdo pokaže več smisla za združevanje naših duhov, za smotreno in stvarno obravnavanje perečih strokovnih vprašanj, za reševanje naših združniških problemov in sploh za vsako dobro stvar, ki stremi za izboljšanjem našega duhovnega in materialnega življenja.

Pisali bomo v duhu pomirjenja, sodelovanja in stanovske solidarnosti. Naj gre v pozabljenje način pisanja dosedanjih naših glasil, posebno še tistih, ki jim je bila osebna nota posebno pri sreči. Za izzivanje, napade in vnemanje strasti ne bomo imeli niti kotička prostora. Še namigovanja ne bomo dopuščali. Iskustvo nas uči, da vede vse to samo do vedno globljega razdora, ki se ga moramo vsi dobri državljani otresati. Nepotrebni spori v posameznih strokah kvarijo skupno silo državne organizacije.

Gledali bomo, da bomo vse člane naše stroke usmerjali k plemenitim ciljem, tja, kjer vlada medsebojno upoštevanje in spoštovanje; saj služimo vsi — vsak po svoje — isti skupni domovini. Obsodili bomo zato, če bo treba, bolne in kvarne pojave in izrodke, ki škodujejo ugledu celokupnega stanu. Trebilo bomo iz naših vrst vse grde lastnosti, ki se v njih žal razvijajo bohotno ko plevel; posebno pa bomo pobijali človeka najmanj vredno zahrbtno ovajanje, zaradi katerega je naša pokrajina dobila tako žalosten sloves.

Toliko je dela v naši stroki, da se tega malokdo zaveda. In pri tem delu lahko pomagamo tudi z našim listom. V njem bomo radi priobčevali vse različne prispevke naših ljudi brez razlike. Naj zna kdo pisati kakor hoče, že sama zdrava misel nam bo

dobrodošla; saj jo bo znal urednik prikrojiti, kakor bo treba.

Zato pozivamo vse naše ljudi, ki imajo dobro voljo in jim je delo za stroko ter ljubezen do nje poglavito življenjsko bistvo, da upoštevajo naš apel na resno sodelovanje. Pomagajo naj nam, da dvignemo »Dravsko pošto« na dosegljivo višino s tem, da bodo vsi doprinesli k njeni vsebinski sili. »Dravska pošta« naj nam postane vsem prava moralna opora.

Visoko odlikovanje v. d. direktorja
g. dr. Janka Tavzesa in upravnika pošte
g. Slavka Vutkoviča

Dne 18. avgusta 1934 so naši Prekmurci v Ženavljah pri Petrovcih doživeli nekaj takega, da je vse od blizu in daleč drlo na polje, nad katero se je okoli 20. ure prav počasi spuščal stratosferni balon, ki sta se z njim pred pičlimi štirinajstimi urami v okolici mesta Bruslja dvignila v vzračne višave belgijska znanstvenika g. prof. Maks Cosyns in njegov asistent stud. tehn. g. Neeren van der Elst.

Do smrti izmučena znanstvenika sta srečno pristala na tuji zemlji in izstopila iz gondole med popolnoma tuje ljudi, med katerimi sta se pa kmalu počutila kakor doma, saj so ju sprejeli z vso znano slovanško gostoljubnostjo.

Med drugimi jima je priskočil na pomoč tudi naš v. d. direktorja g. dr. Janko Tavzes. Čim je izvedel za nenavadno novico, je tudi že vedel, kaj mu je treba storiti. Takoj je stopil z njima v stik in jima stal stalno ob strani vse do odhoda v domovino. Pošti v Murski Soboti je dajal navodila, kaj naj vse stori, da bosta gosta lahko izvršila svoje nadaljnje naloge in odredil je vse potrebno glede personala, da sta lahko takoj dobila zvezo s svojo domovino. Nato je povabil imenovana gospoda v Ljubljano, kjer jima je bil zvest spremljevalec in kjer se je z njima lahko o marsičem razgovarjal. G. prof. Cosynsa je celo intervjuval pred mikrofonom naše radijske postaje. Ta intervju je poslušala vsa Evropa, zlasti vsaka belgijska hiša, o čemer pričajo neštivilni pismeni izrazi hvaležnosti belgijskih radijskih poslušalcev.

Zveze med našo domovino in Belgijo so bile zaradi slične usode za časa svetovne vojne zelo pristrčne, ta prilika, ko sta bila obadva belgijska znanstvenika od nas po zaslugi g. dr. Janka Tavzesa nad vse ljubeznivo sprejeta, pa je te zveze prav gotovo še poglobila.

Nj. Vel. belgijski kralj Leopold III. je priznal to zaslugo med drugimi odlikovanji kar dvema poštarjema, poleg dr. Janka Tavzesa namreč tudi upravnika pošte v Murski Soboti g. Slavku Vutkoviču. G. v. d. direktorja dr. Janka Tavzesa je odlikoval z oficirskim redom belgijske krone, g. upravnika Slavka Vutkoviča pa z viteškim redom.

Vsi poštni nameščenci smo lahko na to ponosni in odlikovancema samo pristrčno čestitamo.

Našemu ministru

Na prvem mestu si usoja list pozdraviti našega vrhovnega šefa, prometnega ministra g. inž. Dimitrija Vujića in mu v imenu vseh poštних nameščencev Dravske banovine izreči popolno vdanost. Isto naj velja tudi pomočniku ministra, g. inž. Dobrosavu Ratajcu.

Desetletnica smrti prvega našega direktorja dr. Janka Debelaka

Dne 15. januarja 1925. je umrl prvi slovenski direktor prve direkcije pošte in telegrafa na slovenskem ozemlju, ki se je ustanovila v svobodni Jugoslaviji.

Z njegovo smrtjo je zadela našo stroko silna izguba. Pokojni gospod direktor je bil eden tistih redkih mož, ki je družil v svojem bistvu vse karakteristične vrline dobrega voditelja in organizatorja. S krepko roko je prijel po prevratu za delo in v kratkem času zgradil tako rekoč iz nič novo poštno ustanovo, katero je potem do smrti vzorno naprej urejeval in vodil.

S kakšnimi težavami se je zaslužni pokojnik boril, doumevamo popolnoma šele sedaj, ko lahko pogledamo objektivno nazaj na njegovo obsežno delo in skromne okoliščine, ki so zahtevale res celega moža. Bil pa ni samo neprimerljiv organizator doma, temveč tudi stalen svetovalec centralne naše uprave v Beogradu, ki ga je poseben visoko cenila.

Vsi poštarji se zato z največjo pieteto, hvaležnostjo in nedeljenim priznanjem spominjamo ob desetletnici smrti moža, ki nas je učil, vzgajal in s krepko roko vodil.

»Jok«

Še enkrat »ocenjevanje«

V zadnjih dveh letih, ko smo prišli do spoznanja, kolike važnosti je ravno »ocenjevanje« za napredovanje v višje položajne skupine, je v strokovnih glasilih izšlo že več člankov, ki obravnavajo problem »ocenjevanja« (Jugoslovanska pošta št. 15 in 16/33, št. 1/34 in št. 14/34). Vsak uslužbenec, zlasti upravniki in starešine naj bi si te strokovne razprave prečitali, ker bi se s tem vprašanjem na splošno seznanili, hkrati pa našli nekaj koristnih nasvetov, katerih upoštevanje bi samo blagodejno vplivalo na zadovoljstvo celokupnega ptt. osebja.

Ker se bližamo zopet oceni za leto 1934, a je v omenjenih člankih obravnavana samo teoretična stran tega, za vse p. t. t. uslužbenca važnega problema, se bom jaz omejil zgolj na dejstva, ki se uporabljajo v tem pogledu v praksi. Ker so vsa navodila za ta postopek enostranska in nedoločna, je možnost različnega naziranja neizčrpno velika, kar želim s fakti dokazati. Tega pa ne morem drugače, kakor da naštejemo posamezne primere, kakršni so v resnici. Pri tem nočem delati nikomur krivice, ker pa bo morda med temi primeri zadel kdo tudi na nazore, katere zastopa sam — izjavljam

že sedaj, da so vsi podatki zbrani od p. t. t. uslužbencev vseh direkcij. Imel sem namreč priliko, da sem se o tem vprašanju razgovarjal s podrejenimi uslužbenci kakor tudi z upravniki in starešinami pošt in le tako sem mogel objektivno ugotoviti različna naziranja in tolmačenja, ki jih v tem pogledu zastopajo posamezni starešine.

Dokler so bili za oceno določeni samo trije redi, in sicer odlično, dobro in slabo ter se pri napredovanjih ni gledalo pred vsem na ocene, je bilo vse v redu in vse zadovoljno. Uradniški zakon iz leta 1931 pa je uvedel med odličnim in dobrim še četrty red prav dobro. V pogledu ocene »odlično« so bile izdane stroge naredbe, kdaj in v katerem slučaju se sme uslužbenec oceniti odlično in ni čudno, da se je ravno v območju direkcije pošte in telegrafa v Ljubljani glede ocen »odlično« najstrožje postopalo. V letu 1933 je bilo odlično ocenjenih (159) 10.20 % uslužbencev. Največ odlično ocenjenih uslužbencev je bilo pri upravi pošte, in sicer 43 %.

Upravnik velike pošte izven naše direkcije mi je na pojasnilo, kako strogo se pri nas izbirajo odlični uslužbenci, dejal: »Pri meni tega ni, jaz sem ocenil odlično vse, ki niso imeli nikake kazni.« Izbira pri nas pa je bila težka, in še od predlaganih jih je komisija za ocene mnogo zavrnila.

Nazori posameznih upravnikov, starešin in šefov so v pogledu ocenjevanja dokaj različni in čudni. Navesti hočem samo nekaj bolj izrazitih primerov:

A je naziranja, da uslužbenec, ki ni maturant, ne more biti odlično ocenjen, pa če opravlja še tako vestno svoje dolžnosti. Prav tako pri njem za zvaničnike in služitelje ni odlične ocene; pripravnikom pa ne prizna niti prav dobre ocene.

B pa je mnenja, da odlična ocena ni za ženske uslužbenke, je pa sicer napram vsem moškim enako pravičen in daje delu posameznika prednost pred šolsko izobrazbo.

C je nasprotno sovražnik moških uslužbencev.

Č misli, da če je sam s prav dobro ocenjen, ne more biti nihče, ki je njemu dodeljen, ocenjen z odlično, niti s prav dobro ne, ter ocenjuje zato vse podrejene uslužbence z dobrim redom.

D se zopet kar najstrožje drži za odlično oceno izdanih predpisov in ne priznava nikomur odlične ocene.

E ocenjuje z odlično uslužbence, ki imajo politične zveze — deloma iz strahu, deloma pa, ker upa, da bo sam imel od tega koristi.

F zopet ocenjuje z odlič. redom specialiste (telefonistke, hugiste itd.), ki so zaposleni stalno le v eni panogi pošt. službe in nimajo pojma o drugih panogah; temu nasprotno pa je G naziranja, da ne more biti odlično ocenjen, kdor ne obvlada vsaj glavnih panog poštne službe. Ocenjuje torej specialiste samo v pogledu opravljanja službe, če temu »odlično« odgovarjajo, strokovno sposobnost pa ocenjuje samo z dobrim ali prav dobrim redom, zaradi česar končna ocena ne more biti »odlična«.

H šteje pri nekaterih neljubih mu uslužbencih pogreške iz prejšnjih let še vedno v oceno za tekoče leto.

Imamo pa tudi starešine, ki so zelo radodarni z odlično oceno in tako so kar vsi uslužbenci cele pošte ocenjeni odlično. Narobe so pa pri drugih poštah vsled strogega izvajanja predpisov uslužbenci, ki po svoji pridnosti, vestnosti in agilnosti odlično oceno zares zaslužijo, zapostavljeni. Naletel sem tudi na upravnika, ki pt. manipulantu ne da odličnega reda samo zato ne, češ da ptč. po § 45/1 ne more biti odlično ocenjen. In še eno vrsto ljudi sem ugotovil, t. j. upravnike, ki navidezno nočejo delati

nikomur krivice in ocenijo uslužbenca končno z »odlično«, v eni izmed posameznih postavk starešinskega poročila pa s »prav dobro«. Tak uslužbenec se z veseljem zahvaljuje svojemu šefu — saj siromak ne ve, da je prevaran. Komisija za ocene popravi potem tako starešinsko poročilo na »prav dobro«, ker se ozira na priključeni »List opaznanja«.

Nezaslišana krivica je, da se list opaznanja ne daje uslužbencem na vpogled in v podpis. Zakulisna igra, ki se godi ravno v tem pogledu, ne dela časti ne posameznim pt. uslužbencem ne poštni upravi. Saj se sme vendar vsak obdolženec braniti, a če se hoče braniti, mora vedeti, česa je obdolžen.

Čudno je tudi ocenjevanje pri večjih poštah, kjer je običaj, da oddelčni šefi ocenjujejo uslužbence svojega oddelka, kjer pa upravniki nekatere uslužbence izločijo iz ocenjevanja oddelčnega šefa ter si njih oceno pridržijo zase. Zakaj izjeme? To bi ne smelo biti, ne glede na to, ali jih upravnik boljše oceni, kakor bi jih oddelčni šef ali pa slabše. Brez pravega vzroka tako postopanje ni na mestu, pa tudi ne v interesu službe in stroke.

Še nekaj! Uslužbenec X, večletni voditelj večje pošte, je bil po inspektorju direkcije vseskozi ocenjen odlično. Ko pa je bil premeščen k večji pošti, je njegova ocena zdrknila na dobro. Kako je to mogoče?

L. Brus:

Pravilnik o organizaciji telegr.-telefon. tehn. službe

Temelj vsake organizacije morajo biti dobra, vsestransko premišljena in na podlagi pridobljenih izkustev sistematično sestavljena pravila. Če so pravila slabo, pomanjkljivo ali površno izdelana, je vsak napredek v delu organizacije otežkočen, ali celo onemogočen in namesto da bi žela pričakovane uspehe, organizacija počasi hira.

Tudi za organizacijo telegr. telef. tehnične službe so potrebna predvsem dobra pravila oziroma nova osnova, na kateri bi se gradila in izpopolnjevala cela t. t. tehn. služba. V mislih imam zlasti dva pravilnika, ki sta za pravilno izvrševanje t. t. službe, osebno pri telegr. telef. tehn. sekcijah neobhodno potrebna in važna. Prvi bi bil pravilnik o organizaciji notranje administrativne t. t. tehn. službe, drugi bi pa moral obsegati vse potrebne predpise za eksekutivno službo, t. j. za faktično grajenje t. t. prog in drugih t. t. naprav.

Sedanj pravilnik o organizaciji t. t. tehn. službe, ki ga je izdalo ministrstvo leta 1923, vsled pomanjkljivosti, okorelosti in zastarelosti ne odgovarja več današnjim potrebam t. t. tehn. službe in zato se je po njem v praksi zelo težko ravnati, čeprav je bilo k posameznim členom v teku let izdano že nešteto dopolnil in pojasnil.

Ta pravilnik bi moral v svojem prvem delu vsebovati splošna določila o dolžnostih in pravicah telegr. telef. tehničnih sekcij, nato precizne predpise v pogledu projektiranja, graditve in obračunavanja t. t. gradb s posebnim poglavjem o inventariziranju in kolavdiranju izvršenih t. t. gradb in končno naj bi se v posebnem poglavju urenilo pereče vprašanje obračunavanja vzdrževalnih del ter gradb in premestitve telef. naročniških postaj, ki se bistveno razlikuje od zgoraj omenjenih t. t. gradb in o katerem v dosedanjem pravilniku ni niti besedice. V to poglavje bi spadalo tudi vodenje sekcijjskih in čuvarskih skladiščnih računov. Vse to v obstoječem pravilniku pogrešamo oziroma je tvežina tako površno obdelana, da pravilnik nikakor ne more ustrezati svojemu namenu.

Kako pomanjkljiv je ta pravilnik, se vidi najbolje iz dejstva, da se v posamez-

So pa tudi slučaj, da dobro ocenjeni uslužbenec čez noč, ako je na ugodna tla premeščen, postane odličen. Take skoke bi morala nadzorovati komisija za ocene, ker vsekako tu nekaj ni v redu.

Pri napredovanju se gleda največ, kakor že rečeno, na oceno. Iz navedenega pa je razvidno, da je kaj lahko mogoče, da uslužbenec dobi boljše ali slabšo oceno, kakor jo zasluži. Dobro je uslužbencem, ki imajo starešine, ki to razumejo in ki so svojemu osebu kakor skrben oče družini. A težko onim, ki so na milost in nemilost izročeni ljudem brez duše in srca, škodoželjnim, pohlepniim naturam, ker njihovega zlohotnega dela ni mogoče zaježiti vsled pomanjkljivosti zakona in zadevnih predpisov.

Pripominjam še enkrat, da nisem imel namena pokazati samo na dobre in slabe lastnosti starešin kot ocenjevalcev, ampak tudi pojasniti različne nazore posameznih v pogledu ocenjevanja.

Na koncu opozarjam vse p. t. t. uslužbence na dolžnosti napram vsem predpostavljenim in na odgovornost, ki jo nalaga direkcija upravnikom in starešinam. Vsak naj vestno in natančno izvršuje svoje dolžnosti in skuša tako doseči odlično oceno, ker le tako bodo izostala nesoglasja in bo odpravljeno nezadovoljstvo, ki zaveje med uslužbenci ob priliki vsakega napredovanja.

nih p. t. direkcijah vključ pravilniku še sedaj dela v marsičem po predpisih bivših p. t. uprav, ki so veljali za posamezna direkcijska področja še pred uedinjenjem. Potrebo po novem pravilniku je uvidelo tudi ministrstvo samo, ki je že leta 1926. poverilo sestavo novega pravilnika tročlanski komisiji, katera je projekt pravilnika izdelala in ga predložila ministrstvu. Ta projekt je bil pozneje razposlan vsem pt. direkcijam, da ga prouče in stavijo eventualne pripombe in izpremembe. Na žalost je ostalo samo pri tem in novega pravilnika še sedaj nimamo.

Nič manj važen in za zunanjo t. t. tehnično službo nepogrešljiv bi bil pravilnik, ki bi obravnaval predpise o faktičnem grajenju t. t. prog in notranjih instalacij. Tega pravilnika, ki bi moral obravnavati potrebne predpise za konstrukcijo t. t. prog na terenu samem, t. j. trasiranje prog, način postavljanja in zavarovanja oporišč, izbiro in pritrjevanja montažnega materiala, vlečenje žic, križanje telef. linij itd., sploh še nimamo in pri gradnjah t. t. linij si moramo pomagati s predpisi bivše avstrijske pt. uprave. Češkoslovaška pt. uprava je to vprašanje takoj po osvobojenju rešila na enostaven način s tem, da je z malimi izpremembami prevedla avstrijske predpise na češki jezik in jih sprejela za svojo t. t. tehn. službo, dočim nam še do danes ni uspelo, da bi si ustvarili enotne gradbene predpise za vso državo.

Kakor se čuje, se v ministrstvu oba omenjena pravilnika že dlje časa pripravljata. Iz ljubezni do reda in napredka v telegr. telef. tehn. stroki si želimo, da čimprej zagledata beli dan. Ali, preden izideta, bi bilo priporočljivo in umestno, da se dostavita vsem pt. direkcijam in telegr. telef. tehn. sekcijam v proučitev in morebitne pripombe, ker bosta dosegla svoj namen le tedaj, ako bodo sodelovali tudi oni poštvalni in v t. t. tehn. službi skozi leta in leta praktično preizkušeni delavci, ki so v prvi vrsti poklicani izvajati v svoji službi določila pravilnikov. Quod capita, tot sententiae!

Ela Horvatova, Ljubljana.

Žena v p. t. t. službi

Veliko je poštnih uslužbencev, ki so mnenja, da so njih tovarisice v službi, kakor tudi v društvenem in privatnem življenju manj vredne od njih. To svoje naziranje branijo s trditvijo, da žena ne more biti objektivna, da si ne zna pridobiti zadostnega respekta, da ne zna med podrejenimi usvarjati discipline — z eno besedo, da je uporabljiva samo na podrejenih mestih.

Na te trditve naj odgovori samo naslednje dejstvo, ki ga je izsilil čas:

Vodstva večjih pošt nikakor niso bila za ženo toliko časa, dokler je bil še kak moški kompetent, pa čeprav je imel manj službenih let in slabšo kvalifikacijo. Koliko ogorčenja je bilo med tovariši, če je tu in tam dobila žena takšno mesto. Ko pa je prišla Ljubljana v I. draginjski razred, se je drugovom zahotelo teh dobrin in posihmal za vodstvo podeželskih pošt ni več moških reflektantov. Ti so se naenkrat spomnili samostojnosti nezmožnih žensk in izjavili, da če so že žene prišle v VII. in VI. skupino, naj pa gredo na deželo za predstojnice pošt.

Željo nekaterih tovarisev, da žena ne bo imela dostopa v VII. in VI. skupino, je ministrstvo z imenovanji žensk v te skupine, izpodbilo. Ministrstvo torej načeloma priznava popolno enakopravnost p. t. t. osebja neglede na spol, in zato sem prepričana, da bo storilo isto tudi s V. skupino. Pomisleki proti ženam na samostojnih mestih ne nastajajo zato, ker to zahteva interes službe in napredek v p. t. t. stroki, ampak iz zastarelih predsodkov in omalovaževanja žensk. Znan pregovor pa pravi, da kakor narod ceni žene, tako visoko kulturno stoji!

Nič čudnega ni, ako skušajo tovariši svojo vodilno vlogo obdržati tudi izven službe, kjer naj bi žena opravljala dela samo pod vodstvom svojih drugov, takšna dela, ki jih lahko izvršuje vsak robot, brez duše, brez prepričanja. To je privedlo ženo do tega, da se ji je uprlo delo, ki jo ponižuje v vlogo brezčutnega stroja. Žena p. t. t. stroke v Dravski banovini je pred dvema letoma aktivneje posegla v strokovno organizatorično delo. Osamosvojila se je in deluje po lastnem preudarku in razsodnosti, ne glede na mnenje posameznikov, ki kritizirajo njeno delo, da bi jo smešili. Ne da bi bila domišljava, žena lahko trdi, da je njeno delovanje v strokovni organizaciji bilo uspešno v kljub vsem nepravilnostim, katerim je bila zato izpostavljena. Z ustanovitvijo kluba p. t. t. uslužbenk se je delovanje razširilo na vse področje Dravske banovine in klubove zastopnice po večjih poštah izvršujejo delo v svojem področju v popolno zadovoljstvo kluba. Zadnja »Jugoslovanska pošta« je prinesla natančnejši opis delovanja kluba tudi na drugih poljih.

Želim, da se udejstvovanje in delo žensk v p. t. t. stroki poglobi in razširi na vse p. t. t. uslužbenke v Dravski banovini. Svojo aktivnost naj prenesejo tudi v naše liste. Tovarišice naj poročajo klubu o svojih željah in težnjah, iznesejo naj svoje mnenje z ozirom na klubovo delo in njegovo udejstvovanje. Naše novoletno geslo naj bo: še intenzivneje na delo s pristopom vseh k sodelovanju in to ne samo v stanovski organizaciji, ampak tudi v nacionalnem, socialnem in kulturnem pravcu.

Jugoslovanska žena naj posveča vse svoje sile pravcu miru in v tem pogledu naj ji bo vodnik delo našega blagopokojnega Viteškega kralja Aleksandra I. Uedinitelja. Obenem pa ji bodi sveta njegova zadnja zapoved: »Čuvajte Jugoslavijo!«.

Čas nas mora najti pripravljene v vsakem slučaju, da bomo mogle tudi me braniti sleherno pod naše zemlje.

Svobodna jugoslovanska žena ni in ne sme odložiti dela za vse one trpine naše krvi, katerim se pod tujim jarmom odrekajo najenostavnejše človeške pravice, to je materina govorica. Zahtevamo za nje vso kulturno svobodo kakor jo uživajo narodne manjšine na naših tleh.

V zgodovini jugoslovanskega naroda je žena često tudi dejansko z orožjem v roki nastopala ob strani moža, v obrambo domovine. Ta duh velike domovinske ljubezni in požrtvovalnosti živi tudi v današnji ženi. Naša žena, ki se postavlja v vrste mirovnih apostolov, sledi z vnemo prizadevanju za mir v domovini in v svetu ter hodi isto pot, ki nam jo je začrtal naš Viteški kralj Aleksander I. Uedinitelj. Pri tem se v polni meri zaveda svoje domovinske dolžnosti, katero hoče izpolnjevati kot rodnica in vzgojiteljica zdravega zaroda in kot zavedna državljanka pri skupnem delu za prosih domovine in jugoslovanskega naroda, doma ali izven domačih mej.

Jugoslovanska žena, prežeta z duhom narodnega edinstva bo v tem pravcu vedno delovala solidarno ramo ob rami z vsemi, ki jim je blaginja naroda pri srcu.

Ako bo hodila p. t. t. uslužbenka po tej poti nacionalne zavesti in bo poleg svoje službe usmerjala svoje delovanje tudi izven ozkega poštne delokroga, bo izpolnila

precejšen del one naloge, ki jo domovina terja od vseh.

Ne morem se strinjati z mnenjem nekaterih, da zadostuje že, če je državni uradnik zaveden Slovenec, to se pravi, da ne nemškutari in da nima tesnejših vezi z narodnimi nasprotniki. Njegovo prizadevanje, da bo vsekako dovolj uslužen s strankami, ker je radi njih tu, ga ne sme postavljati v vlogo hlapca. Da bo razumel, kje je lahko ranjen njegov nacionalen ponos in kje s svojo uslužno popustljivostjo zagreši narodno izdajstvo, se mora poglobiti in poznati vse manevre naših nacionalnih nasprotnikov, kadar hočejo v našo škodo in svojo korist nekaj doseči. Poznati mora delo bivših raznarodovalnih organizacij na našem ozemlju in zasledovati njih delovanje tudi v sedanjem času. Malokatera p. t. t. uslužbenka pozna поблиžje delo teh organizacij z ozirom na umetno ustvarjanje manjšin v naši državi. Le oni, ki se stalno peča z narodno obrambnim delom, lahko v polnem obsegu razume to kvarno delo, s katerim se ustvarja in oživlja ideja revizionizma naših mej in ne bo nasedal lepim frazam, za katerimi se skriva to stremenje. Pravi p. t. t. uslužbenec ima v nacionalnem pogledu samozavesten nastop v svojem službenem delokrogu in bo znal onemogočiti kake manevre nasprotnikov.

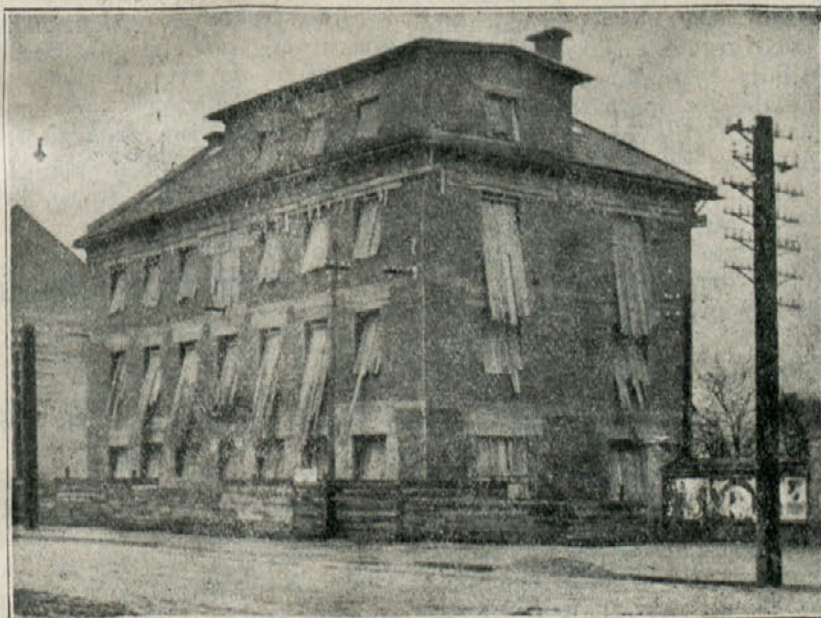
Smatram za potrebno, da naša strokovna glasila prinašajo poleg strokovnih stvari tudi članke v nacionalnem, socialnem in kulturnem pogledu našega naroda.

Poštni dom

Sredi avgusta lanskega leta je bila zasedena prva lopata za izkop temeljev za »Poštni dom« in konec oktobra je bila stavba v sirovem dograjena in pokrita (glej sliko). Čez zimo bo delo počivalo in stavba se bo sušila. Spomladi pa se bo z delom zo-

črtani poti in tako največ pripomogli k uresničenju cilja.

Prvi važni korak na poti k zidavi sami je tvoril gotovo posrečeni nakup stavbne parcele na Tyrševi cesti v Ljubljani nasproti Sv. Krištofa. Parcela je vogalna, meri

pet začelo, čim bo dopuščalo vreme. Po pogodbi mora biti dom popolnoma gotov do 1. julija 1935.

Dolga je bila pot, po kateri so hodili slovenski poštarji, dokler so se končno vendarle približali svoji vneti želji po lastnem domu. Od ustanovnega obč. zbora zadruge »Poštni dom« dne 10. oktobra 1926 pa do danes je bilo treba veliko truda in požrtvovalnosti tako s strani članov uprave, kakor tudi vseh članov zadruge širom Slovenije. Nevšečne razmere v stanovskih organizacijah poštne nameščencev so zelo neugodno vplivale na vso akcijo. K temu sta se pridružili še obč. gospodarska in denarna kriza, ki sta poslabšali že itak slabe gnotne razmere med nami vsemi. Vsa čast zato vsem onim, ki so kljub vsem težkočam in raznim pomislekom vztrajali trdno na za-

888 m² in predstavlja danes vrednost okrog Din 300.000. Ne leži sicer v sredini mesta, vendar ob eni najvažnejših cest v Ljubljani in v okraju, kamor se mesto najbolj širi.

Sedanje načelstvo si je zamislilo tak dom, ki bo v glavnem odgovarjal svrh, za katere je bila zadruga ustanovljena, za katerega dozidavo je dovolj finančnih sredstev in ki bo vsaj toliko rentabilen, da ga bo mogoče vzdrževati in da se bo v redu ter brez težkoč vračalo notranje posojilo, ki ga je zadruga najela.

Stavba je dvonadstropna in je ob Tyrševi cesti dolga 24 m, ob Smoletovi ulici pa 10.50 m. Zidana je tako, da se lahko napravi še tretje nadstropje in pa da se lahko podaljša na celo dolžino parcele ob Smoletovi ulici. Ker parcela v smeri od Tyrševe ceste proti Bežigradu visi, je bilo lahko na-

praviti poleg pritličja tudi podpritličje v celi površini stavbe.

V podpritličju sta predvideni krojaška in čevljarska delavnica s posebnima prostoroma za mojstra, s prostorom za usnje, s straniščem in garderobo za pomočnike. Ostali del podpritličja je rezerviran za kleti in drvarnice. V pritličju so štirje trgovski lokali, vsak z dvema prostoroma. V I. nadstropju je sejna soba, pet pisarn za organizacije, dve tujski sobi in dve stranišči. V II. nadstropju so tri dvosobna stanovanja s kopalnico. V mansardi je enosobno stanovanje za hišnika, pralnica in ena soba za shrambo (arhiv, itd.).

Na dvorišču je prostorno in solidno zgrajeno skladišče za Gospodarsko zadrugo.

Poleg zidave je izvedlo sedanje načelstvo tudi efektno loterijo, ki je po zaslugi požrtvovalnih poštinih nameščencev nad vse pričakovanje uspela. O tem prinašamo nekaj podatkov na drugem mestu.

Naša službena obleka

Junija meseca lanskega leta sem napisal v naše strokovno glasilo, da država oblači svoje uslužbence v uniforme zato, da jo primerno reprezentirajo pred domačo javnostjo kakor tudi pred tujci. V tistem članku sem tudi rekel: Vse države skrbijo za to, da dobi tujec, ki se mudi v njih, vtis ure-

jenosti in da se urejenost v precejšnji meri odraža tudi v tem, kako so uslužbenci opravljeni.

Povod za omenjeni članek je bilo nezadovoljstvo med našim članstvom zaradi neredne dobave obleke. Še večje nezadovoljstvo pa je nastalo, ko je izšla okrožnica, ki določa, da moramo nositi v letu 1934 dodeljeno obleko vse do leta 1936. To nezadovoljstvo je tem bolj upravičeno, ker je že za leto 1933 dobava izostala.

Kdor je objektivni in kdor pozna naše poble, mora priznati, da dobava obleke na vsaki dve leti absolutno ne zadostuje, ako naj bomo v službi primerno opravljeni. Če bo ostalo pri tem, bo uslužbenstvo hodilo okrog raztrgano, umazano in zakrpano.

Res je, da je danes treba varčevati povsod in z vsem, a najmanj na mestu je štednja s službeno obleko.

Kaj rado se nam očita, da obleko, ki jo dobimo od države, prodamo ali pa prirejamo za svoje. Morda se je to že kdaj zgodilo, da bi pa kaj takega bilo kar v navadi, ni res. Potrebno bi pa bilo, da se izda strog pravilnik (ki je že izdelan), ki naj bi take slučaje kaznoval.

Ne jemljite nam tega, kar imamo in kar je nujno potrebno, ako hočete, da ostane poštini uslužbenci primerno oblečeni in da bomo lahko nemoteno in s ponosom opravljali svojo naporno službo.

S. A.

Organizirajte se!

Po statistiki, ki jo je izvedla policijska uprava v Mariboru, se je ugotovilo, da je tam organiziran vsak odrasel človek, velik del pa celo v več organizacijah. Vseh organiziranih je preko 20.000. Tudi v Ljubljani, mislim, da ne zaostajamo za Mariborom in gotovo jih je tudi tu organiziranih čez 30.000, kar kaže, da se ljudje zavedajo, da danes posameznik ne pomeni veliko.

Tudi poštini uslužbenci smo razmeroma dobro organizirani; dosti nas je, ki smo tudi pri dveh ali več organizacijah. Zmisel za društveno življenje, ki je danes mnogo bolj potrebno kot nekdanj, se opaža tudi pri p. t. zvanikih in služiteljih. Ni pa na tistem višku kakor bi moral biti. Precejšnje je še število tistih, ki mislijo, da gre tudi brez organizacije. Vsi ti so v veliki zmoti. Zgorajšnja statistika nam dovolj jasno kaže, da je večina ljudi drugačnih misli in sicer da je dobro in nujno potrebno biti organiziran.

Neko brezbržnost do organizacije opazujem zlasti pri mlajših tovariših. Prav posebno nezanimanje je pri podeželskih tovariših, pa tudi v mestu je precej malomarnosti v tem pogledu. Vsi ti se ne zavedajo, da se da le v strnjeni skupnosti in v medsebojnem pomaganju kaj doseči, pa naj si bo to na strokovnem ali pa podpornem polju. Časi, ko se je mizica sama pogrinjala, so minili. Le z dobro organizacijo in kjer ni ubežnikov, ki ob strani čakajo na zmago drugih, ter v trdem boju smemo upati na napredek.

Velik povod za ta klic mi je dal zadnji žalostni slučaj prezgodnje smrti našega tovariša. Bil je sicer dober in skrben oče svoji družini, vendar pa premalo. Zakaj? Zato ker ni bil organiziran. Zapustil je petero otročičev brez sredstev in ti nedolžni dovolj jasno govorijo, da se organizirajte.

Poštariji imamo prav odlično podporno organizacijo za slučaj smrti: je to društvo »Dobrota«. Veliko jih je, ki nočejo poznati te prekoristne ustanove, mnogo pa, ki iz malomarnosti in brezbržnosti do svojcev premalo mislijo nanjo. Drugi zopet čakajo starosti, misleč si, saj imam še čas itd. Ni hče pa ne pomisli na pregovor, ki pravi:

Danes meni, jutri tebi. Vsak čas ti lahko potrkna nesreča na vrata.

Tovariši, koliko nas je danes, ki zmoremo breme pogreba brez organizirane pomoči? Prav malo! Vsaj med nami p. t. zvanikih in služiteljih bo tako. Zato tovariši, rešite sebe in svojo družino skrbno ter pristopite k društvu »Dobrota«.

Kakor pa nam je »Dobrota« potrebna za slučaj smrti tako nam je v pomoč v življenju strokovna organizacija. Brez nje ničesar ne pomenimo. Dolžnost nas organiziranih je, da svoje tovariše pridobimo in jim povemo, da se tovariš spozna v organizaciji, kjer drug drugega solidarno podpiramo.

Torej, organizirajte se, ker v organizaciji je moč.

A. S.

Efektna loterija

Efektna loterija »Poštne doma«, ki se je končala z žrebanjem dne 8. decembra 1934, je uspela bolje, kakor smo pričakovali. Zaslugu za to imajo pred vsem naši dragi tovariši, ki so z brezprimerno požrtvovalnostjo razpečavali srečke. Ker jih gotovo zanima, kje je bilo največ srečk prodanih, navajamo nekatere podatke:

V Ljubljani je bilo razprodanih 6649 srečk (poleg filijalk), v Mariboru 700, v Celju 1200.

Od pošt II. reda so razpečale: Ptuj 510, Kranj 500.

Od pošt III. reda so razpečale največ: Trbovlje I — 500, Ljubljana 7 — 450, Tržič 258, Novo mesto 200, ostale pošte manj.

Od pošt IV. reda so razpečale največ: Sevnica 350, Št. Vid nad Ljubljano 250, Javornik 152, Litija 150, Šmartno ob Paki 146, Vič 130, Ljubljana 6 122, Vrhnika 110, Šmarje pri Jelšah 105, Krško, Ljubljana 5, Moste pri Ljubljani, Radovljica, Rakek, Rogatec, Sv. Lenart v Slov. gor., Zagorje ob Savi, Žalec in Črnomelj po 100 srečk, vse ostale manj.

Od pogodbenih pošt so prodale največ srečk tele pošte: Petrovče 70, Ježica 58, Blejska Dobrava, Brezje, Dravograd, Krmelj in Sv. Barbara v Halozah po 50, vse ostale manj.

Iz naše zadruge

Na drugem mestu objavljamo vabilo na letošnji občni zbor naše zadruge. Zbori naše zadruge so bili navadno vedno dobro obiskani, saj imajo člani do zadruge zelo velik interes. Poslovanje zadruge v preteklem letu se je moralo znatno skrbeti in omejiti zaradi pomanjkanja denarnih sredstev in večjega pritiska prosilcev na zadrugo, vendar lahko rečemo, da je zadruga preizkušnja že prestala. Pokazala je, da je solidno zgrajena in da zasluži vse zaupanje. Dočim so skoro vsi in sicer večji zavodi izplačala hranilnih vlog znatno omejili ali celo ukinitili, je naša zadruga, ki ima ves denar že po načinu svojega poslovanja naložen na krajšo odplačilno dobo, gladko vršila vsa izplačila in tudi, kakor bo iz računskega zaključka razvidno, izplačala znatne zneske. Edino izplačila posojil je morala omejiti, oziroma spraviti v sklad z znižano obratno glavnico. Ta se je pa ravno vsled odpovedi in izplačil hranilnih vlog zelo skrbila. Uprava zadruge je med letom storila potrebne korake, da si pribavi novih sredstev in da doseže oziroma nadomesti izpadek. Kajpada, da uprava sama vsega ne zmore. Potrebna je pomoč vsega članstva in potrebne bodo najbrže tudi žrtve. So tudi pota, po katerih bi mogli precej povišati obratno glavnico, brez kakih žrtev. Ravno v teh letih krize smo morali žal ugotoviti, da so nam premožnejši tovariši premalo zaupali in naložili presežke v druge zavode. Ko so jim tam zamrzili, so se spomnili na nas in zadruga jim je, če je le mogla, pomagala. Zato tudi upamo, da v prihodnje na nas ne bodo pozabili. Naložbe pri naši zadrugi so se izkazale kot popolnoma varne in likvidne. Tudi varuje zadruga strogo poslovno tajnost in je vsak v tem pogledu lahko pomirjen.

Tudi naše organizacije imajo velik interes na tem, da uspeva zadruga. Zato smo prepričani, da nam one ne bodo odrekle svoje pomoči, ko jih bomo za to naprosili.

Prepričani smo, da bi nam mogel ta ali oni naših članov kaj svetovati in pomagati, da dosežemo čim prej normalno denarno stanje. Zadrugarji naj se zavedajo, da je zadruga naša skupna last in da je njih dolžnost po svoji najboljši moči sodelovati in pomagati ter s pametno kritiko in nasveti ustvarjati sebi in zadrugarjem boljšo bodočnost. Nihče naj ne stoji ob strani: uprava zadruge bo prav vsak nasvet upoštevala in ga stavila na dnevni red zbora. Gre zato, da si sami pomagamo, ker na tujo pomoč ne moremo računati.

F. F.

Vabilo

na V. redni občni zbor Pevskega društva poštinih uslužbencev Kraljevine Jugoslavije v Ljubljani, ki bo v nedeljo, dne 24. februarja 1935 ob 16. popoldne v društvenem lokalu na glavni pošti Ljubljana 1.

Dnevni red:

1. Poročilo predsednika, tajnika in blagajnika.
2. Poročilo nadzorstva.
3. Volitev novega odbora in nadzorstva.
4. Določitev mesečnega honorarja društvenemu zborovodji.
5. Sklepanja o vseh drugih zadevah, ki spadajo na občni zbor.

Če bi občni zbor ob napovedanem času ne bil sklepčen, bo odprt pol ure kasneje z istim dnevnim redom ne glede na število prisotnih članov.

Za odbor:

Bizovičar Jože,
predsednik.

Šivic Anton,
tajnik.

Objava

Pevsko društvo poštних uslužbencev Kraljevine Jugoslavije v Ljubljani ponovno vabi vse tiste, ki imajo posluš in voljo do petja, da se nemudoma priklase za redne članke društva. Pismene ali ustne prijave sprejema vsak dan podpisano pevsko društvo na glavni pošti Ljubljana I.

Sedanjemu odboru je nerazumljivo da pri tako velikem številu p. t. osebja v Ljubljani ni mogoče pomnožiti pevskega zbora. Tovariši, le malo dobre volje in truda in pevski zbor bi bil lahko popoln!

Vedno pogostejše prihajajo na pevsko društvo vprašanja poštних nameščencev, zakaj ne pojemo pri vsakem pogrebu umrlega aktivnega ali upokojenega poštne uslužbenca.

Nihče pa ne pomisli, da je sedanje pevsko društvo popolnoma samostojno, da nima nikakih dohodkov za vzdrževanje zborovodje, za nabavo pevskega not itd., samo tu in tam se prav redko zgodi, da dobimo od svojcev pokojnega poštne uslužbenca naročilo, naj zapojemo pri pogrebu, za kar prejmemo skromen honorar. Zato smo se pa odločili, da bo odslej naš zbor pel pri pogrebih samo rednim, ustanovnim in podpornim članom društva, nečlanom pa samo proti takojšnjemu plačilu pristojbine, ki jo določa § 32 pravil, to je Din 200, oziroma Din 300, ako naj spremijo pevci pokojnega prav na pokopališče.

Glede na to vabimo vse poštne nameščence, aktivne in upokojene, kakor tudi njih žene, naj pristopijo k društvu kot podporni člani. Za malenkostni mesečni prispevek Din 1.50 za osebo bo naš zbor vsakega člana spremil na njegovi zadnji poti in mu izkazal poslednjo čast z žalostinkami.

Ker je nadaljnji obstanek pevskega društva odvisen le od zadostnega števila na novo pristopajočih članov, ponovno prosimo, da se takoj zglaste in podpišete »pristopno prijavo«. Vsak član dobi člansko izkaznico. Čas in kraj pogreba umrlih članov je treba pravočasno sporočiti na že omenjeni naslov.

Za pevski zbor:

Bizovičar Jože,
predsednik.

Šivic Anton
tajnik.

Vabilo na naročbo!

Vse poštne nameščence v Dravski banovini prosimo, da se v polnem številu naroče na naš list. Čim več bo naročnikov, tem lažje bo list opravljal svojo nalogo, ki si jo je postavil za cilj. Naročnina je malenkostna in jo bo vsak lahko utrpel, saj jo lahko plačuje tudi četrtletno.

Širite naš list! Zahtevajte ga po vseh javnih lokalih, gostilnah, restavracijah in kavarnah!

Vabilo

na redni letni občni zbor Gospodarske zadruge poštних nameščencev r. z. z o. z. v Ljubljani.

Na podlagi določbe člana 35, točka h za druginih pravil obveščamo članstvo, da bo letošnji

REDNI LETNI OBČNI ZBOR ZADRUGE dne 9. marca t. l. ob pol 8. uri zvečer v Beli dvorani hotela Union v Ljubljani.

Samostojne predloge naj sporoče člani pismeno načelstvu vsaj 14 dni pred obnim zborom, t. j. do 23. febr. t. l., ker se sicer o teh predlogih na občnem zboru ne bo moglo sklepati.

Dnevni red bo pravočasno objavljen.

Načelstvo.

P. t. t. almanah

Naročite se na »Poštno-telegrafsko-telefonski Almanah! Lastnik in glavni urednik je g. Djordje P. Djordjević, višji svetnik ministrstva za promet, Beograd. Cena 150 dinarjev. Plača se lahko v 10 obrokih po 15 Din. — V almanahu bo vaš življenjepi, če pošljete doplačilo 30 Din za kliše, pa tudi vaša slika.

Pojasnilo

Ker so se pojavile neutemeljene govorice še preden je izšel list »Dravska pošta«, češ da s tem, da sem član konzorcija tega lista, škodujem interesom svoje strokovne organizacije, sem primoran izjaviti sledeče:

1. V konzorcij sem vstopil iz golega idealizma, pripomoči k pomirjenju in prijateljstvu med vsemi p. t. uslužbenci Dravske banovine. Ta cilj bo namreč zasledovalo naše novo glasilo.

2. Uverjen sem, da z mojim vstopom v konzorcij ni prizadeta moja organizacija, katere cilj je samostojno delovanje za koristi p. t. zvanikov in služiteljev. Sem pa mnenja, da kjer je potrebno skupno delo, naj se skupno dela, ker tako se prej kaj doseže.

3. S tem sem hotel dokazati, da ni naš namen biti si morda navzkriž z uradništvom, pa naj si bo to katerekoli vrste in kjerkoli organizirano, ampak, da hočemo mirnega sožitja z vsemi in vsakomer.

4. Prepričan sem, da bodo moji tovariši z veseljem pozdravili smer lista, ki ne bo osebno, ampak samo informativno glasilo za vse skupine p. t. uslužbencev in v katerem bo prostora za vse, ki imajo dobro voljo in ki hočejo resnično in nesebično delati za procvit naše stroke.

5. Vse to se lažje in v večji meri doseže z listom, ki je pisan v slovenskem jeziku.

Razume se, da obdržimo svoje strokovno glasilo in da tudi ne bomo nikomur dovoljevali delovanja, ki bi škodovalo interesom naše strokovne organizacije, katere obstoj je zagotovljen po trdem boju in zakonu.

Zato z mirno vestjo priporočamo vsakemu, ki si želi večjega poznanja stroke in njenih organizacij, da se na list naroči.

Soj ar, preds.

Osebne vesti

Premeščeni so: Godec Ivan, zvanikov-čuvár t. t. linij II. skupine III. terenske t. t. sekcije, s službenim mestom Ljubljana, na službeno mesto Krmelj; po službeni potrebi; Kambič Otilija, višja p. t. kontrolorka VI. skupine od pošte Ljubljana 1 k pošti Trebnje, po službeni potrebi; Kos Albert, zvanikov-čuvár t. t. linij II. skupine X. terenske t. t. sekcije v Mariboru, s službenim mestom Prevalje, na službeno mesto Murska Sobota, po službeni potrebi; Kyovsky Zdenka, dnevničarka pošte Ljubljana 1 k pošti Kamnik; Loeske Josipina, p. t. manipulantka IX. skupine od pošte Trbovlje 1 in Mežan Cilka, pomožna p. t. manipulantka X. skupine od pošte Bled 1 k pošti Ljubljana 1, obe na prošnjo; Mesojedec Marija, višja p. t. kontrolorka VI. skupine od pošte Ljubljana 1 k pošti Grosuplje; Perše Milena, p. t. manipulantka IX. skupine od pošte Maribor 1 k pošti Konjice, po službeni potrebi; Peterčič Anton, služitelj-čuvár t. t. linij III. terenske t. t. sekcije Ljubljana, s službenim mestom Trbovlje, k X. terenski t. t. sekciji v Mariboru, s službenim

mestom Ptuj, na prošnjo; Repovš Friderika, dnevničarka pošte Maribor 1 k pošti Ljubljana 1; Škrbec Ana, p. t. uradnica VIII. skupine od pošte Slatina Radenci k pošti Dolnja Lendava, po službeni potrebi; Trstenjak Antonija, p. t. kontrolorka VII. skupine od pošte Kamnik k pošti Ljubljana 2; Zupančič Olga, p. t. zvanikovica III. skupine od pošte Prevalje k pošti Črna pri Prevaljah, na prošnjo; Železnik Franc, dnevničar, od pošte Domžale k pošti Ljubljana 2.

Postavljena sta: Goja Josip za dnevničarja-služitelja pri pošti Celje in Sambolec Josip, selski pismonoša pri pošti Rače za dnevničarja-služitelja pri pošti Maribor 1.

Odpuščen je iz državne službe Erste Vinko, p. t. zvanikov III. skupine pri pošti Žužemberk.

Odpuščena sta: Pangrè Franc, pogodbeni poštar pošte Dob pri Domžalah in Pogacar Janez, pogodbeni poštar pošte Sv. Urban pri Ptuj.

Napredovali so z ukazom kraljevskega namestništva od 6. decembra 1934: za višja svetnika IV. skupine 1. stopnje: dr. Kurbus Bogdan in Suhač Anton, oba p. t. svetnika IV. skupine 2. stopnje; za p. t. inspektorje V. skupine: Cizelj-Alesch Janko, Čuš Jakob, Janežič Vinko in Korun Ivan, vsi višji p. t. kontrolorji VI. skupine; za p. t. računskega kontrolorja V. skupine Glaser Pavel, višji p. t. kontrolor VI. skupine; za p. t. tehničnega sekretarja VI. skupine inž. Eržen Rafael, višji p. t. tehnični pristav VII. skupine; za višja p. t. računska kontrolorka VI. skupine: Jurgele Alojzij in Rus Ivan, oba p. t. računska kontrolorka VIII. skupine; za višja p. t. tehnična kontrolorka VI. skupine: Lenassi Milan in Rems Maks, oba p. t. tehnična kontrolorka VII. skupine; za višje p. t. kontrolorje VI. skupine: Cerar Peter, Dvořak Gustav, Gradišnik Josip, Jakša Aleksander, Jan Vera, Jazbec Vladko, Kadunc Feliks, Koren Franc, Kunst Vaclav, Lebič Rudolf, Marušič Justina, Mošet Rudolf, Ortan Ivan, Rabič Pavel, Šetinec Martin, Vrtovec Hilda, Vutkovič Slavko, Weber Rudolf, Žehelj Franjo in Žnidarič Franjo, vsi p. t. kontrolorji VII. skupine; za p. t. kontrolorje VII. skupine: Albrecht Julija, Globokar Ivana, Mrak Marija, Oberlintner Vera, Peternel Marija, Pondelak Amalija in Sirks Štefaniya, vse p. t. uradnice VIII. skupine; za višja p. t. tehničarja VII. skupine: Kavčič Anton in Šulc Josip, oba p. t. tehničarja VIII. skupine.

Napredovali so z rešenjem prometnega ministrstva od 3. decembra 1934: za p. t. uradnike VIII. skupine: Fajdiga Ljubica, Kavčič Janko, Kramarič Mirko, Pengal Mara, Redžić Marija, Štupar Kazimir in Urbančič Vera, vsi pomožni p. t. uradniki IX. skupine; za arhivarja VIII. skupine: Tihle Ivan, arhivski uradnik IX. skupine; za p. t. tehničarje VIII. skupine: Kranjc Franc in Puntar Josip, oba p. t. tehnična manipulant IX. skupine; za arhivskega uradnika IX. skupine pri direkciji pošte in telegrafa v Ljubljani Vujčič Edo, pomožni arhivski uradnik X. skupine pri pošti Ljubljana 2; za p. t. manipulante IX. skupine Friedl Franc, Gačnik Mihaela in Lipovšek Silvester, vsi pomožni p. t. manipulanti X. skupine.

Poročila se je Podlipnik Marija, pogodbeni poštarica pošte Ptujška gora z Božičkom Alojzijem, podpreglednikom finančne kontrole.

Umrli sta: Ferlinec Anton, p. t. zvanikov II. skupine pri pošti Maribor 2 in Žalohar Ivan, p. t. zvanikov III. skupine pri pošti Ljubljana 1.

Velika inventurna prodaja!

Razne zavese, stori, gardine, prti, garniture, preproge, predpostelniki itd. — po izredno nizkih cenah.

Samo dokler traja zaloga!

A. & E. SKABERNE

Ljubljana — Mestni trg

Iz upravnništva

Naročnina na list znaša na leto Din 24, polletno Din 12, četrtletno Din 6. Današnji številki smo priložili položnice. Prosimo cenj. naročnike, da plačajo po možnosti naročnino za celo leto, kdor pa tega ne zmore, pa za pol leta ali vsaj za četrt leta. Plačujte naročnino točno!

Iz uredništva

Že v »Uvodni besedi« je rečeno, da so predali lista odprti vsem poštanim nameščencem brez razlike. V prepričanju, da bo že prva številka glasila vsepovsod z veseljem sprejeta, prosi urednik vse in vsakega posebej, zlasti pa svoje stare znance, ki jih že pozna, da znajo marsikaj napisati, naj ga ne zapuste in naj takoj sedijo in napišejo vsaj en kratek, če ne že daljši članek. Koliko je temu in onemu na srcu, kar bi rad povedal, da bi tudi drugi vedeli za to in kar bo urednik, ako bo napisano v mejah programa lista, rad objavil. Od dobrih prispevkov je odvisna kvaliteta lista, od množine pa njegova pestrost.

List smo začeli izdajati, kakor že rečeno, ker smo uvideli, da je res potreben in da bo samo koristil stroki in medsebojnim odnošajem slovenskih poštarjev. Ustanov-

ljen je iz čistega idealizma in se bo vzdrževal samo iz naročnine in oglasov. Za sedaj nima torej nobenega kapitala ne rezervnega fonda. Pa si bo opomogel in tedaj bo večje oziroma boljše prispevke svojih sodelavcev tudi honoriral.

Rokopisi naj bodo pisani razločno samo po eni strani in zaradi event. popravkov naj bo vrsta od vrste primerno oddaljena.

Uredništvo bi tudi rado otvorilo že znano in zelo priljubljeno rubriko: Vprašanja in odgovori. Zato pa kar semkaj z vprašanji, bilo v strokovnem ali kakšnem drugem pogledu in dobili boste odgovor v listu, s čimer ne bo samo Vam, marveč morda tudi komu drugemu ustrezno.

Širite »Dravsko pošto«!

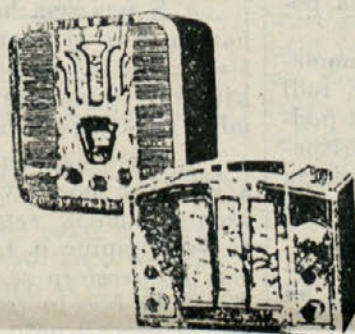
Damske torbice, pasove, aktovke domačega izdelka dobite vedno v najnovejših in najboljših oblikah

le pri

Franc Erjavec

trgovina usnja

Ljubljana, Stari trg 18

Ves svet je pod Vašo streho s Philips radio aparatom, katerega Vam dobavlja na mesečne obroke

Typo 961 A po Din 115.—

Typo 940 A po Din 165.—

Typo 836 A po Din 265.—

H. Suttner, Ljubljana

Aleksandrova cesta 6

PHILIPS
"Super-Inductance" **RADIO**

Priporoča se manufakturna trgovina

M. KOKL, Kranj

Priznana najlepša izbira!

Skrajno solidne cene!

Beseničar Ivan

delavnica za precizno mehaniko

POPRAVLJA: risalno orodje, foto aparate, nalivna peresa, tahimetre, teodolite, vodne tehcnice, precizne tehcnice itd. — Brušenje risalnih peres

IZDELUJE: zobata kolesa, vijake, kovinske dele za aparate itd. — Šolska učila: metre, šestila, trikotnike, transporterje, busole, magnetične in deklinacijske igle itd.

Ljubljana, Šelenburgova ulica 6 — Telefon 23-15

Erika

dobite že za Din 2.800 pri

THE REX Co

Ljubljana, Gradišče 10

RUDE IN KOVINE D. D.

Masarykova cesta 12 — Ljubljana — Masarykova cesta 12

Glavno zastopstvo: Cinkarne d. d. v Celju

En gros: cinkovo belilo „Briljant“, cinkova pločevina pocinkana železna pločevina, surovi in rafinirani cink, cinkov prah „Cinkopon“, žveplena kislina, svinec, svinčena pločevina, kositer v kladah in palicah, kositer za spajanje v palicah, antimon, aluminij, baker, bronovina, razne barve, kovine itd. — Šamotni material. — Kupuje: star cink in odpadke drugih kovin po najugodnejših dnevnih cenah.

BRZOJAVI: RUDE LJUBLJANA

Telefon interurban 27-27, 28-27

J. Knific

tovarna za žimo

Stražišče pri Kranju

Ustanovljeno l. 1829.

Telefon interurb. št. 2.

Priporoča svojo bogato zalogo spredene žime za žimnice od preproste do najfinejše vrste po najnižjih cenah. Vzorci razpošiljam na zahtevo franko in brezplačno.

Za konzorcij »Dravske pošte« v Ljubljani izdaja Franc Jurman v Ljubljani. Ček. račun 16.756. — Urejuje Tilen Epich v Ljubljani. — Rokopise pošiljajte uredništvu, reklamacije, oglase itd. pa upravi lista »Dravska pošta« v Ljubljani, Sv. Jakoba trg 2. — Tiskarna »Slovenija« v Ljubljani. Predstavniki za tiskarno Albert Kolman, Masarykova cesta 14.